

Fransa’da Reform

Fransa’da, Martin Luther’in adı bir reformcu olarak duyulmadan önce Paris Üniversitesi’nde Lefevre adında bir profesör kadim edebiyat üzerine araştırmalar yaparken Kutsal Kitap’a rastladı. Ve Kutsal Yazılar’ı öğrencilerine tanıttı.

1512 yılında Lefevre, Luther veya Zwingli reform işlerine başlamadan önce şöyle yazmıştı: “Tanrı’nın kendisi sadece ve sadece lütfuna göre bize, iman yoluyla, sonsuz yaşama kavuşturan, aklayan doğruluğu verir.” Bunun yanı sıra Lefevre, Allah’ın lütfunun bize ahlaksız bir yaşam sürme hakkını vermediğini ileri sürdü. Aksine, İsa’nın ruhsal bedeninin bir uvzu olarak biz son derece kutsal bir hayat yaşamalıyız.

Lefevre'nin öğrencilerinden biri olan William Farel sıkı bir papalık yanlısıydı ancak açıkça gerçeği öğretmeye başladı. Meaux piskoposu ve başka eğitimli öğretmenler müjdeyi ilan etmeye başladı. Her sınıftan çok kişi, reform imanını kabul etti. Kral 1. Francis’in kızkardeşi de gerçeği kabul etti ve kralın kendisi buna hoşgörü gösterdi.

Meaux piskoposu, din konusunda bilgisiz ve ahlaksız rahipleri işten çıkardı ve yerine dindar ve okumuş insanları koymaya çalıştı. Lefevre İncil’i çevirdi ve Meaux piskoposu onu tüm kilise bölgelerine yaymaya çaba gösterdi.

Bir süre için kral bu işe izin verdi ancak papalık, Meaux piskoposunu ölümle tehdit etti ve piskopos sonunda gerçeği inkâr etti. Liderlerinin düşmesine rağmen çok kişi gerçeğe sadık kaldı. Çok kişi, imanları için öldürüldü.

Siz de Meaux piskoposu gibi, hayatınızı kurtarmak için İsa Mesih’i ve O’nda kurtuluşu inkâr edecek misiniz? Nasıl emin olabilirsiniz? Kendi gücünüze dayanırsanız düşeceksiniz. Fakat Kutsal Kitap’ta şu vaat var:

2. Korintliler 12:9 Ama O bana, “Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır” dedi. İşte, Mesih’in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim.

Tehlikeli bir durumdayken, İsa’nın gücüne dayanın.

Louis de Berquin asil bir aileden geliyordu. Kutsal Kitap’ı okuduğu zaman, içinde Roma Katolik Kilisesi’nin değil Luther’in öğretilerini bulduğu için şaşırdı. Berquin çok etkili bir reformcuydu. Papalık yanlıları onu sapkınlıkla suçlayarak hapsedtiler. Kral Francis onu serbest bıraktı. Fakat Kral dönecek bir adamdı. Bazen refromu destekledi bazen ona karşı geldi. Yıllar boyunca mücadele devam etti. Berquin, papalık yetkilileri tarafından üç kere hapsedildi, her defasında kral onu salıverdi.

Berquin’in en büyük düşmanları, Paris Üniversitesi’ndeki ilahiyatçılardı. Berquin, onların yazılarını kullanarak Kutsal Kitap’a aykırı 12 öğretiyi tespit etti. Bunların doğru mu yanlış mı

olduğunu yargılaması için krala başvurdu. Kral, ilahiyatçıların bu konuda bir savunma hazırlamalarını buyurdu. İlahiyatçılar bunu yapmak istemiyorlardı ve bu işten kaçış yolu kolluyorlardı.

O sırada Bakire Meryem heykelerinden birine saldırıldı. Papalık yanlıları, “Berquin’in öğretilerinin meyvesi budur” diye bağırdılar. “Her şey devrilecek—din, yasa, taht.”

Berquin yakalandı, kral ise Paris’ten çekildi. Keşişler yapmak istedikleri herşeyi yapmak üzere serbest bırakıldı. Berquin mahkûm edildi. Kral karışmasın diye Berquin’i mahkeme kararıyla aynı günde idam yerine götürdüler. Fakat Berquin’in yüz ifadesinde göğün huzuru vardı. Berquin önce boğuldu ve sonra bedeni yakıldı. Reformu açıkça vaaz edenler Paris’ten kovuldular.

Meaux’de zulüm sürerken, Lefevre Almanya’ya kaçtı. Farel Fransa’nın doğusuna gitti. Farel açık bir şekilde müjdecilik yapamıyordu fakat köyden köye geçerek insanların evlerinde ve tarlalarda imanını paylaştı. Bazen ormanda, bazen de bir mağrada geceyi geçirdi.

Bu sırada Paris’teki okullardan birinde John Calvin okuyordu. Reforma katılan Calvin’in kuzeni de Paris’teydi. İkisi buluşup din üzerinde konuşturlardı. Protestan olan Olivetan, “Dünyada yalnızca iki din var” diyordu. “Birinci tür din, insanların icat ettikleridir. Bunların tümünde, insan kendisini törenler ve iyi işlerle kurtarmaya çalışır; diğeri ise Kutsal Kitap’ta bildirilen dindir ve insana kurtuluşu yalnızca Allah’ın karşılıksız lütfunda aramayı öğretir.” İlk olarak Calvin, yeni öğretiye tepki gösterdi ancak kuzeninin sözlerini aklından atamadı. Sonra Calvin yargı gününü düşünürken, azizlerin arabulucuğu, kilise törenleri ve sözde iyi işlerin günah karşısında güçsüz olduğunu gördü. Günah çıkartma törenlerinin, insanı Allah’la barıştıramadığını gördü.

Calvin, bunları düşünürken bir gün bir meydanda bir sapkının yakılmasını tanık oldu. Ama şehitin yüzünde çok huzurlu bir ifade vardı. Şehidin işkenceli bir ölüme doğru giderkenki imanı ve cesareti Calvin’i etkiledi. Calvin ise kurtuluş ile ilgili olarak karanlık ve şüphe içindeydi. Şehitlerin neşesini keşfetmek için Kutsal Yazılar’ı incelemeye başladı. Kutsal Kitap çalışırken, aradığı esenliği İsa Mesih’te buldu. Calvin Paris’ten ayrıldı. Müjdeyi ilk olarak bir kentte insanların evlerinde paylaşmaya başladı. Prenses Margaret müjdeyi seviyor ve reformcuları koruyordu. Calvin daha sonra Paris’e döndü.

Paris genelde müjdeyi reddetmişti fakat Allah’ın takdirinde gerçeği bir daha duyacaktı. Kral, politik sebepler yüzünden, henüz tam olarak papalık tarafında değildi. Kral Paris dışındayken, müjdeyi destekleyen Prenses Margaret bir Protestan vaizinin kiliselerde vaaz etmesini buyurdu. Papalık temsilcileri bunu reddedince, Prenses Margaret sarayı halka açtı ve orada her sınıftan gelen insanlar vaazları işittiler. Halk akın akın geldi. Her gün binlerce kişi toplandı. Müjde yüzünden şehirde ahlak seviyesi yükseldi.

Papalık yanlıları çok kızdı ama 2 sene boyunca kral müjdenin yayılmasına izin verdi. Ancak bazı insanlar gerçeği kabul ettilerse de, çoğunluk reddetti. Sonunda kiliseler Protestanlara kapandı ve yakma kazıkları tekrar kuruldu. Yetkililer, Calvin'i yakalayıp onu idam etmek için kapısına geldikleri zaman o, pencereden inip onlardan kaçtı. Portier şehrine gitti ve gizlice insanların evlerinde, bahçelerinde müjdecilik yaptı. Calvin'in dinleyici sayısı arttıkça güvenlik sıkıntısı da arttı. Halk çaktırmadan değişik yollardan şehir dışı bir mağraya geldi. Orada Calvin, Kutsal Kitap'ı okudu ve açıkladı. Fransa'nın ilk defa Rabb'in Sofrası o mağarada kutlandı. Bu mağaradan pek çok müjdecisi her tarafa gönderildi.

Calvin Paris'e döndü fakat müjdecilik yapmak kesinlikle ölüm demekti. Calvin Almanya'ya gittikten hemen sonra Protestanlara yönelik büyük darbe oldu. Fransa'daki reformcular, Roma Kilisesi'nin batıl inançlarına karşı bütün ülkeyi uyandırmak istediler. Bunu yapmak için bir gece tüm Fransa'da, Aşai Rabbani Ayin'ine karşı afişler asıldı. Bu olay, Reformu ilerletmek yerine, yıkım getirdi. Papalık yanlıları, Protestanları, sapkınlar olarak ülkenin istikrarı ve sükunetini tehdit ettiklerini ileri sürerek suçladılar. Böylece papalık yanlıları, Protestanları yok etmek için aradıkları bahaneyi buldular.

Reformcu mu yoksa akıllı bir papalık yanlısı mı hiç belli olmayan birisi, afişlerden birini kralın özel odasının kapısına taktı. Bunu gören kral çok öfkeleni ve tam olarak Katolik Kilisesinin tarafında oldu. "Lutherlilerin hepsi idam edilsin" diye buyurdu.

Şeytan, harareti ama dengesiz insanları kullanabilir. Gerçeği ilan etmek ve yanılgılara karşı gelmek için bile her tarafa insanların önyargılarını uyandıran reklamlar asma taktiğine başvurmaya gerek yok. Gerçeği ilan etmek gerek. Yanılgıları göstermek önemli. Ancak nasıl yapılacağı da çok önemlidir.

Paris'teki tüm Luther takipçilerini yakalamak için bir hain bulundu. Papalık temsilcisi, haini ölüm tehdidi altında tüm Paris'i gezdirdi. Her Protestan'ın evinde durdu ve sakinler evlerinden sürüklenip tutuklandı. Paris'in her tarafında Protestanlar zalim işkencelerle idam edildiler. Daha uzun süre acı çeksinler diye altlarındaki ateş azaltıldı. İdamlar günler boyunca sürdü. Fakat alevler, Protestanların esenliğini bozmadı. Herkes bunu gördü ve etkilendi. İdamlar aslında gerçek için büyük bir ilandı. Reform ilerledi.

Rahipler, Protestanlara karşı öfkeyi yüksek seviyede tutmak için yalanlara başvurdu. Protestanlar, Katolikleri toplu katliam yapmak, darbe yapmakla suçladılar. Aslında bunların hiç biri gerçek değildi.

Protestanlara yapılan yıkımla, Protestanların sayısının ne kadar yüksek olduğu ve Protestanlığın her sınıfta ne kadar yaygın olduğu tespit edildi. Çok esnaf, profesyonel, profesör yok oldu. Mevkiler boş kaldı. İnsanların Paris'ten kaçmaları, onların Protestan olduğunu gösteren ilk delildi. Bu daha önce bilinmiyordu.

Fransa kralı 1. Francis, büyük resmi bir idam töreni ile Fransa'yı Reforma karşı adadı. Rahipler, “Bu Mesih’in müjdesi olamaz” dedi, “zira bunun vaaz edilmesi barış değil, savaş getiriyor.” Ancak savaş ve şiddet getirenler kendileriydiler!

Bazı insanlar, kültürü ileri olan bir ülkede böyle olayların olmasının mümkün olmadığını ileri sürer. Fakat bu toplu katliamı yaptıran Kral 1. Francis eğitimi çok desteklemişti. Şimdi ise, Protestanlara karşı gelmek için basım işlerini bütün Fransa'da yasakladı. Entel kültür, bir ülkeyi baskıdan koruyamaz. Ancak entel baskı yaratabilir.

İsviçre'nin Cenevre kenti, Farel ve Calvin oraya gitmeden önce Protestan olmuştu ancak bu iki adam Reform işlerini ileri sürdürdüler. Calvin'in öğretileri yanlıgsız değildi ama, 30 sene boyunca o çağ için çok önemli gerçekleri savundu. Papa Cenevre'ye aforozlarla savaş açtı ve güçlü ulusları şehri ortadan kaldırmak için üzerine sürdü. Cenevre papaya karşı nasıl ayakta kalabilirdi?

Bu zamanda, Cizvit tarikatı kuruldu. Onun hedefi, Protestanlığı yok etmektir.

Tarikatın temel prensibi, amaca götüren her aracın mübah olduğuydu. Bu kural ile, yalan, hırsızlık, yalancı tanıklık, cinayet gibi suçlar affedilebilir olmakla kalmıyor, kilisenin yararına hizmet ettikleri zaman övgüye layık görüyorlardı. Cizvitler çeşitli kisveler altında devlet memurluklarına girerek, kralların danışmanlığına kadar yükseldiler ve ulusların politikalarını biçimlendirdiler. Efendilerine karşı casusluk edebilmek için hizmetkâr oldular. Prenslerin ve asillerin çocukları için yüksekokullar, sıradan halk için okullar kurdular; böylece Protestanların çocukları da papalık ayinlerini yerine getirmeye sürüklendi. Roma ibadetinin tüm zahiri debdebesi ve gösterişi, zihinleri karıştırmak ve hayal gücünü cezbetmek için kullanıldı, böylece babaların zahmetli emeklerle kazandığı özgürlüğe oğullar ihanet etti. Cizvitler hızla tüm Avrupa'ya yayıldılar, gittikleri her yerde papalık yeniden canlandı. {*Great Controversy* 235.1}

Bu zamanda da Engizisyon tekrar canlandırıldı ve çok kişi işkence görerek idam edildi.

Reform, dünyaya Kutsal Kitap'ı sundu. Kutsal Kitap'ta, Allah'ın yasası ve göğün ilkeleri açıkça görülür. Fransa, bu şahane armağanı reddettiği zaman, anarşi ve yıkımın tohumlarını dikti. Sonunda Devrim ve Terör Dönemi geldi.

Bu olaylarda, Kutsal Kitap'ın söylediği gerçeği görüyoruz:

Yuhanna 3:19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü.

Peki ya siz? Işık size geliyor. Işıktan çok karanlığı mı seviyorsunuz? Işığı seçerseniz çoğunluktan farklı olmaya hazır mısınız? Kendi gücünüzle bunu yapmak imkânsızdır ama Allah'a dayanarak yapabilirsiniz. Rab sizi güçlendirsindir.

